

Zbierka súdnych rozhodnutí

NÁVRHY GENERÁLNEHO ADVOKÁTA
MACIEJ SZPUNAR
prednesené 11. novembra 2015¹

Vec C-49/14

Finanmadrid EFC SA
proti
Jesúsovi Vicentovi Albánovi Zambranovi,
Maríi Josefe Garcíovej Zapatovej,
Jorgemu Luisovi Albánovi Zambranovi,
Miriam Elisabethe Caicedovej Merinovej

[návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Juzgado de Primera Instancia n° 5 de Cartagena, (Súd prvého stupňa č. 5 v Cartagene, Španielsko)]

„Smernica 93/13/EHS — Nekalé podmienky uvedené v spotrebiteľských zmluvách — Konanie o platobnom rozkaze — Konanie o výkone rozhodnutia — Právomoc vnútroštátneho súdu namietat' *ex offo* neúčinnosť nekalej zmluvnej podmienky počas výkonu platobného rozkazu — Platobný rozkaz vydaný súdnym tajomníkom — Zásada právnej sily rozhodnutej veci — Zásada efektivity“

I – Úvod

1. Tento návrh na začatie prejudiciálneho konania umožní Súdnemu dvoru spresniť rozsah právomocí vnútroštátneho súdu pri skúmaní nekalých podmienok v spotrebiteľských zmluvách, ktoré patria do pôsobnosti smernice 93/13/EHS².
2. Vnútroštátny súd, na ktorý bol podaný návrh na začatie konania o platobnom rozkaze, sa pýta, či je povinný *ex offo* skúmať neúčinnosť nekalej zmluvnej podmienky aj v prípade, ak pri skúmaní návrhu na vydanie platobného rozkazu neboli nekalé zmluvné podmienky vôbec preskúmané.³
3. Táto otázka sa týka predpokladu, keď po konaní o platobnom rozkaze nasleduje konanie o výkone rozhodnutia, teda predpokladu, ktorým sa ešte Súdny dvor nemal možnosť zaoberať vo svojej rozsiahlej judikatúre týkajúcej sa súdneho skúmania nekalých zmluvných podmienok.

1 — Jazyk prednesu: francúzština.

2 — Smernica Rady z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách (Ú. v. ES L 95, s. 29, Mim. vyd. 15/002, s. 288).

3 — Podobná otázka je vznesená tým istým španielskym súdom vo veci Aktiv Kapital Portfolio Investment (C-122/14, v súčasnosti prejednávaná na Súdnom dvore).

II – Právny rámec

A – Právo Únie

4. Článok 6 ods. 1 smernice 93/13 stanovuje:

„Členské štáty zabezpečia, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok.“

5. Článok 7 ods. 1 smernice 93/13 stanovuje:

„Členské štáty zabezpečia, aby v záujme spotrebiteľov a subjektov hospodárskej súťaže existovali primerané a účinné prostriedky, ktoré by zabránili súvislému uplatňovaniu nekalých podmienok v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľmi zo strany predajcov alebo dodávateľov.“

B – Španielske právo

6. Konanie o platobnom rozkaze je upravené Občianskym súdnym poriadkom (Ley de Enjuiciamiento Civil) zo 7. januára 2000 (BOE č. 7 z 8. januára 2000, s. 575) v znení uplatniteľnom na spor (ďalej len „Občiansky súdny poriadok“).

7. Článok 812 ods. 1 uvedeného poriadku stanovuje:

„Každý, kto od iného žiada zaplatenie určitého, splatného a vymáhateľného peňažného dlhu v akejkoľvek výške, môže využiť konanie o platobnom rozkaze, ak preukáže výšku tohto dlhu niektorým z nasledujúcich spôsobov:

1. listinami bez ohľadu na ich formu, druh alebo ich hmotný nosič, ktoré sú podpísané dlžníkom...;

...“

8. Článok 815 ods. 1 a 3 Občianskeho súdneho poriadku stanovuje:

„1. Ak listiny predložené s návrhom... predstavujú počiatočné preukázanie práva navrhovateľa potvrdeného obsahom návrhu..., secretario judicial [(súdny tajomník)] vyzve dlžníka, aby v lehote 20 dní zaplatil navrhovateľovi dlh a predložil súdu dôkaz o zaplatení alebo sa dostavil na súd a v odpore stručne uviedol dôvody, pre ktoré podľa jeho názoru požadovanú sumu v celom rozsahu alebo čiastočne nedlhuje.

...

3. Ak z listín predložených s návrhom vyplýva, že požadovaná suma nie je správna, secretario judicial [(súdny tajomník)] upovedomí sudcu, ktorý môže prípadne navrhovateľovi uznesením navrhnúť, aby prijal alebo odmietol návrh platobného rozkazu na zaplatenie nižšej sumy, než aká bola pôvodne požadovaná, a ktorý túto sumu stanoví.

...“

9. Článok 816 ods. 1 a 2 Občianskeho súdneho poriadku stanovuje:

„1. Ak dlžník nevyhovie platobnému rozkazu alebo sa nedostaví na súd, secretario judicial [(súdny tajomník)] vydá odôvodnené rozhodnutie, ktorým rozhodne o skončení konania o platobnom rozkaze, a upovedomí veriteľa, aby navrhol nariadenie výkonu rozhodnutia, pričom na tento účel postačuje samotný návrh.

2. Výkon rozhodnutia po jeho nariadení pokračuje v súlade s ustanoveniami týkajúcimi sa výkonu súdnych rozhodnutí, pričom možno podať odpor stanovený v týchto prípadoch....

...“

10. Článok 818 ods. 1 prvý pododsek tohto poriadku týkajúci sa odporu dlžníka stanovuje:

„Ak dlžník podá odpor včas, o veci sa s konečnou platnosťou rozhodne v príslušnom konaní, pričom vyhlásený rozsudok bude mať právnu silu rozhodnutej veci.“

11. Konanie o výkone rozhodnutia je upravené ustanoveniami knihy III Občianskeho súdneho poriadku. Konanie o výkone súdneho rozhodnutia alebo rozhodcovského nálezu sa odlišuje od konania o výkone iných exekučných titulov.

12. Článok 552 ods. 1 druhý pododsek uvedeného poriadku umožňuje exekučnému súdu zamietnuť nariadenie výkonu rozhodnutia, ak niektorý z exekučných titulov vymenovaných v článku 557 ods. 1 obsahuje nekalé podmienky. Odpor stanovený v článku 557 sa týka len výkonu rozhodnutia na základe iných ako súdnych alebo rozhodcovských exekučných titulov.

III – Spor vo veci samej

13. Dňa 29. júna 2006 pán J. V. Albán Zambrano uzavrel zmluvu o úvere na sumu 30 000 eur so spoločnosťou Finanmadrid na financovanie kúpy motorového vozidla.

14. Podľa zmluvných podmienok boli pani García Zapata, pán J. L. Albán Zambrano a pani Caicedo Merino solidárnymi ručiteľmi. Zmluva stanovila dobu trvania úveru na 84 mesiacov s ročnou úrokovou sadzbou 7 %, ako aj sadzbu úrokov z omeškania 1,5 % mesačne a sankciu za každú nesplatenú splátku vo výške 30 eur.

15. Keďže pán J. V. Albán Zambrano prestal začiatkom roka 2011 platiť splátky, Finanmadrid predčasne odstúpila od zmluvy a podala 8. novembra 2011 proti všetkým štyrom odporcom vo veci samej návrh na začatie konania o platobnom rozkaze týkajúci sa sumy 13 447,01 eura.

16. Secretario judicial (súdny tajomník) vyhlásil tento návrh za prípustný bez toho, aby ho predložil sudcovi. Návrhom na vydanie platobného rozkazu doručeným pánovi J. V. Albánovi Zambranovi a pani Garcíaovej Zapatovej, im bola uložená povinnosť doručiť ho ďalším dvom odporcom.

17. Keďže odporcovia vo veci samej platobnému rozkazu nevyhoveli, ani nepodali proti nemu odpor, secretario judicial (súdny tajomník) skončil konanie o platobnom rozkaze rozhodnutím z 18. júna 2012.

18. Dňa 8. júla 2013 Finanmadrid podala na Juzgado de Primera Instancia n° 5 de Cartagena (Súd prvého stupňa č. 5 v Cartagene) návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia uvedeného v predchádzajúcom bode.

19. Dňa 13. septembra 2013 vyzval vnútroštátny súd účastníkov konania vo veci samej, aby predložili pripomienky k možnej nekalej povahe dotknutých zmluvných podmienok, k otázke, či ešte je možné súdne preskúmanie *ex officio* týchto zmluvných podmienok, a k prípadnému porušeniu práva na účinnú súdnu ochranu.

20. Pripomienky predložila iba navrhovateľka vo veci samej.

21. Vnútroštátny súd uvádza, že v španielskom procesnom práve sudca nie je informovaný o konaní o platobnom rozkaze, pokiaľ to secretario judicial (súdny tajomník) nepovažuje za vhodné a pokiaľ dlžníci nepodajú odpor. Tak ako to bolo v prejednávanej veci, sa sudca oboznámi s týmto konaním len v rámci výkonu rozhodnutia secretario judicial. Vzhľadom na to, že rozhodnutie secretario judicial je súdnym exekučným titulom, ktorý má právnu silu rozhodnutej veci, sudca poverený výkonom rozhodnutia nemôže *ex officio* preskúmať prípadnú existenciu nekalých podmienok v zmluve, ktorá bola predmetom konania o platobnom rozkaze.

22. Vnútroštátny súd má pochybnosti o otázke, či je táto vnútroštátna právna úprava, ktorá neukladá skúmanie *ex officio* nekalých zmluvných podmienok v žiadnom okamihu konania, v súlade so smernicou 93/13.

IV – Prejudiciálne otázky a konanie pred Súdnym dvorom

23. V tejto súvislosti Juzgado de Primera Instancia n° 5 de Cartagena (Súd prvého stupňa č. 5 v Cartagene) prerušil konanie a predložil Súdnemu dvoru nasledujúce prejudiciálne otázky:

- „1. Má sa smernica [93/13] vykladať v tom zmysle, že bráni vnútroštátnej právnej úprave, akou je platná právna úprava španielskeho konania o platobnom rozkaze – články 815 a 816 [Občianskeho súdneho poriadku] – v ktorej sa povinne nevyžaduje preskúmanie nekalých podmienok ani účasť sudcu, pokiaľ to secretario judicial (súdny tajomník) nepovažuje za vhodné alebo pokiaľ dlžníci nepodajú odpor, z dôvodu sťaženia alebo znemožnenia súdneho preskúmania zmlúv, ktoré môžu obsahovať nekalé podmienky, *ex officio*?
2. Má sa smernica [93/13] vykladať v tom zmysle, že bráni vnútroštátnej právnej úprave, akou je španielsky právny poriadok, ktorý nedovoľuje *ex officio a in limine litis* preskúmať v neskoršom konaní o výkone rozhodnutia súdny exekučný titul – odôvodnené rozhodnutie vydané secretario judicial (súdny tajomník), ktorým sa končí konanie o platobnom rozkaze – a existenciu nekalých podmienok v zmluve, na základe ktorej bolo vydané uvedené odôvodnené rozhodnutie, ktorého výkon sa navrhuje, lebo podľa vnútroštátneho práva existuje prekážka rozhodnutej veci – články 551 a 552 v spojení s článkom 816 ods. 2 [občianskeho súdneho poriadku]?
3. Má sa Charta základných práv Európskej únie vykladať v tom zmysle, že bráni vnútroštátnej právnej úprave, akou je právna úprava konania o platobnom rozkaze a postup výkonu súdnych rozhodnutí, v ktorej nie je stanovené súdne preskúmanie vo všetkých prípadoch počas určovacej fázy a ktorá ani vo vykonávacej fáze neumožňuje, aby sudca, ktorý rozhoduje v tejto fáze, preskúmal odôvodnené rozhodnutie secretario judicial (súdny tajomník)?
4. Má sa Charta základných práv Európskej únie vykladať v tom zmysle, že bráni vnútroštátnej právnej úprave, ktorá neumožňuje *ex officio* preskúmať, či bolo dodržané právo byť vypočutý, lebo existuje prekážka rozhodnutej veci?“

24. Rozhodnutie vnútroštátneho súdu z 23. januára 2014 bolo doručené do kancelárie Súdného dvora 3. februára 2014. Písomné pripomienky boli podané španielskou, nemeckou a maďarskou vládou, ako aj Európskou komisiou. Tieto oprávnené subjekty s výnimkou maďarskej vlády sa zúčastnili aj na pojednávaní, ktoré sa konalo 2. septembra 2015.

V – Posúdenie

A – Úvodné poznámky

25. Prejudiciálne otázky predložené vnútroštátnym súdom sa týkajú právomoci vnútroštátneho súdu v rámci prijatia platobného rozkazu a jeho výkonu z pohľadu smernice 93/13, ako aj článku 47 Charty základných práv Európskej únie (ďalej len „Charta“).

26. Najprv preskúmam obe otázky týkajúce sa smernice 93/13, pretože podľa môjho názoru majú obe otázky týkajúce sa výkladu Charty subsidiárnu povahu.

27. Konanie o platobnom rozkaze predstavuje konanie, ktoré umožňuje veriteľovi rýchlo a s minimálnymi formálnymi náležitosťami získať exekučný titul na vymoženie nepopretých pohľadávok. Aj keď sa konkrétne podmienky v jednotlivých krajinách líšia, ide v zásade o konanie, ktoré nezahŕňa žiadnu kontradiktórnu rozpravu vo veci samej, okrem prípadu, ak ju dlžník vyvolá podaním odporu. Takýto presun procesnej iniciatívy na odporcu – nazývaný inverzia sporu – znamená, že adresát platobného rozkazu je povinný začať kontradiktórne konanie, aby zabránil tomu, že sa platobný rozkaz stane vykonateľným.⁴

28. Na európskej úrovni je podobné konanie stanovené pre niektoré nepopreté cezhraničné pohľadávky.⁵

29. Podstatu tejto diskusie teda možno zhrnúť takto: ako je možné zaručiť skúmanie *ex offico* nekalých zmluvných podmienok v takomto zjednodušenom konaní, ktoré predpokladá kontradiktórnu rozpravu pred súdom iba v prípade podania odporu? Je súd povinný vykonať takéto skúmanie *ex offico* aj v štádiu výkonu platobného rozkazu, keď nemohol zasiahnuť v skoršom štádiu z dôvodu, že nebol podaný odpor?

B – Rozsah právomocí súdu pri výkone platobného rozkazu (prvá a druhá otázka)

1. Preformulovanie prvej a druhej otázky

30. Svojou prvou a druhou prejudiciálnou otázkou sa vnútroštátny súd pýta, či smernica 93/13 nepripúšťa právnu úpravu, ktorá po prvé nestanovuje povinnosť preskúmať *ex offico* zmluvné podmienky v štádiu skúmania návrhu na vydanie platobného rozkazu a po druhé neumožňuje takéto skúmanie v štádiu výkonu uvedeného platobného rozkazu.

31. Obe otázky sú úzko navzájom prepojené, pretože sa týkajú po sebe nasledujúcich konaní, ktoré smerujú najprv k prijatiu, potom k vykonaniu platobného rozkazu. Otázka preskúmania nekalých zmluvných podmienok v štádiu výkonu platobného rozkazu sa nastoľuje len v prípade, keď malo byť takéto skúmanie povinne zabezpečené v skoršom štádiu ešte pred prijatím platobného rozkazu, ale k tomu nedošlo.

32. Takže na účely posúdenia, či španielsky mechanizmus platobného rozkazu zaručuje účinnosť ochrany stanovenej smernicou 93/13, je vhodné mať na zreteli všetky príslušné procesné pravidlá.

4 — Pre porovnávaciu analýzu spadajúcu do obdobia diskusie o európskom konaní o platobnom rozkaze pozri správu, ktorú vypracoval E. Serverin: *Des procédures de traitement judiciaire des demandes de faible importance ou non contestées dans les droits des États membres de l'Union européenne (Súdne postupy vzťahujúce sa na nízke alebo nepopreté nároky v právnych poriadkoch členských štátov Európskej únie)*, s. 27 a 28 (<http://ec.europa.eu/civiljustice>), ako aj *Livre vert de la Commission européenne sur une procédure européenne d'injonction de payer (Zelená kniha Európskej komisie o európskom konaní o platobnom rozkaze)* [KOM(2002) 746 z 20. decembra 2002, s. 11 a 12].

5 — Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1896/2006, ktorým sa zavádza európske konanie o platobnom rozkaze (Ú. v. EÚ L 399, s. 1).

33. Preto ma nepresvedčilo tvrdenie nemeckej vlády, podľa ktorého je prvá otázka týkajúca sa vydania platobného rozkazu neprípustná z dôvodu, že konanie pred vnútroštátnym súdom sa týka výlučne štádia výkonu platobného rozkazu.

34. Na účely užitočnej odpovede na otázky vnútroštátneho súdu je teda vhodné preskúmať, či smernica 93/13 vylučuje vnútroštátnu právnu úpravu, ktorá tým, že neukladá *ex officio* preskúmanie nekalých zmluvných podmienok v štádiu preskúmania návrhu na vydanie platobného rozkazu, zároveň neumožňuje sudcovi poverenému výkonom platobného rozkazu vykonať takéto preskúmanie.

2. Pripomenutie judikatúry

35. Najskôr pripomeniem, že článok 6 ods. 1 smernice 93/13 stanovuje, že nekalé zmluvné podmienky nie sú pre spotrebiteľa záväzné.

36. Ide o kogentné ustanovenie, ktoré má v zmluvných vzťahoch medzi obchodníkom a spotrebiteľom znovu nastoliť rovnosť medzi zmluvnými stranami.⁶

37. V rozsudku *Océano Grupo Editorial*⁷ Súdny dvor rozhodol, že cieľ sledovaný článkom 6 smernice 93/13 môže byť dosiahnutý len v prípade, ak bude vnútroštátnemu súdu priznaná právomoc posúdiť *ex officio* nekalú povahu zmluvnej podmienky.

38. Po vyhlásení tohto rozsudku Súdny dvor naďalej rozhodoval, že úloha prisúdená vnútroštátnemu súdu v skúmanej oblasti sa neobmedzuje len na možnosť, ale zahŕňa aj jeho povinnosť skúmať *ex officio* nekalé zmluvné podmienky, hneď ako pozná skutkový a právny stav nevyhnutný na tento účel.⁸

39. Vnútroštátny súd je okrem toho povinný prijať opatrenia na vykonanie dokazovania, aby mohol vykonať takéto preskúmanie *ex officio*.⁹

40. V rozsudku *Banco Español de Crédito*¹⁰ Súdny dvor konštatoval, že povinnosť preskúmať *ex officio* nekalé zmluvné podmienky sa vzťahuje aj na konanie o platobnom rozkaze, a to ešte predtým, než spotrebiteľ podá odpor.

41. V tejto súvislosti pripomeniem, že v prípade neexistencie harmonizácie vnútroštátnych mechanizmov vymáhania nepopretých pohľadávok patria podmienky vykonávania vnútroštátnych konaní o platobnom rozkaze do vnútroštátneho právneho poriadku členských štátov podľa zásady procesnej autonómie členských štátov s podmienkou, že tieto pravidlá nesmú byť nepriaznivejšie ako pravidlá upravujúce obdobné situácie podliehajúce vnútroštátnemu právu (zásada ekvivalencie), ani nesmú v praxi spôsobiť nemožnosť alebo nadmerné sťaženie výkonu práv priznaných spotrebiteľom právom Únie (zásada efektivity).¹¹

6 — Pozri najmä rozsudky *Mostaza Claro* (C-168/05, EU:C:2006:675, bod 36) a *Asturcom Telecomunicaciones* (C-40/08, EU:C:2009:615, bod 30).

7 — C-240/98 až C-244/98, EU:C:2000:346, body 26 a 28.

8 — Rozsudky *Mostaza Claro* (C-68/05, EU:C:2006:675, bod 38), *Asturcom Telecomunicaciones* (C-40/08, EU:C:2009:615, bod 32), ako aj *Pannon GSM* (C-243/08, EU:C:2009:350, bod 32).

9 — Pozri rozsudky *VB Pénzügyi Lízing* (C-137/08, EU:C:2010:659, bod 56), *Banco Español de Crédito* (C-618/10, EU:C:2012:349, bod 44), ako aj *Banif Plus Bank* (C-472/11, EU:C:2013:88, bod 24).

10 — C-618/10, EU:C:2012:349, body 53 a 54.

11 — Tamže, bod 46.

42. Súdny dvor napriek tomu rozhodol, že právna úprava členského štátu, ktorá neumožňuje sudcovi, ktorý prejednáva návrh na vydanie platobného rozkazu, aby *ex offico* preskúmal nekalú povahu zmluvného ustanovenia, aj keď má k dispozícii právny a skutkový stav nevyhnutný na tento účel, ak spotrebiteľ nepodal odpor, je v rozpore so smernicou 93/13. Tento záver vychádza z predpokladu, podľa ktorého s prihliadnutím na priebeh a osobitosti konania o platobnom rozkaze, ktoré je upravené španielskym právom, jestvuje nezanedbateľné riziko, že spotrebiteľia nepodajú odpor.¹²

3. Povinnosť preskúmať *ex offico* nekalé zmluvné podmienky v štádiu skúmania návrhu na vydanie platobného rozkazu

43. Podľa môjho názoru je rozsudok Banco Español de Crédito¹³ nutné chápať ako zásadné riešenie, ktoré s prihliadnutím na osobitosti konania o platobnom rozkaze v španielskom práve zavádza rovnováhu medzi koncepciou, podľa ktorej by mal súd kompenzovať procesné opomenutie spotrebiteľa neznaleho svojich práv, a koncepciou, podľa ktorej nemôže nahrádzať úplnú nečinnosť uvedeného spotrebiteľa.¹⁴

44. Takže okrem prípadu, že by sa prehodnotilo riešenie prijaté Súdny dvorom v rozsudku Banco Español de Crédito, nie je možné prijať stanovisko obhajované nemeckou a maďarskou vládou, podľa ktorého súd nemôže byť povinný preskúmať nekalé zmluvné podmienky v konaní o platobnom rozkaze, ak je spotrebiteľ nečinný a nepodá odpor.

45. Tiež chcem poznamenať, že rozsudok Banco Español de Crédito je v konaní vo veci samej v plnom rozsahu relevantný, aj keď sa týka konania o platobnom rozkaze v podobe, v akej bolo upravené pred prijatím reformy španielskeho práva v roku 2009.¹⁵

46. Ako totiž vyplýva z návrhu na začatie prejudiciálneho konania, účelom tejto reformy bolo preniesť súdnu právomoc týkajúcu sa konania o platobnom rozkaze na secretario judicial (súdny tajomník) tak, aby sudca zasahoval do konania, len ak to secretario judicial považuje za vhodné, alebo ak dlžník podá odpor a tým sa začne riadne súdne konanie.

47. Podľa môjho názoru sa musí judikatúra Súdneho dvora týkajúca sa úlohy súdu pri skúmaní nekalých zmluvných podmienok vzťahovať aj na iné orgány súdu, ako sú tajomníci, ak na nich boli prenesené právomoci priamo ovplyvňujúce uplatňovanie smernice 93/13.

48. To platí aj v prejednávanej veci vzhľadom na to, že secretario judicial (súdny tajomník) bola pridelená právomoc prijímať rozhodnutia, ktoré majú podľa španielskeho procesného práva obdobný účinok ako súdne rozhodnutie.

49. Keďže podľa španielskeho práva právomoc preskúmať návrh na vydanie platobného rozkazu a prijímať rozhodnutia podobné súdnym rozhodnutiam odteraz patrí secretario judicial (súdny tajomník), vnútroštátna právna úprava mu musí uložiť povinnosť preskúmať *ex offico* nekalú povahu zmluvnej podmienky, a v prípade pochybností sa obrátiť na sudcu, čo by umožnilo preskúmanie zmluvnej podmienky v konaní, ktoré zodpovedá zásade kontradiktórnosti.¹⁶

12 — Tamže, bod 57.

13 — C-618/10, EU:C:2012:349.

14 — Pre pochopenie oboch koncepcií pozri rozsudok Asturcom Telecomunicaciones (C-40/08, EU:C:2009:615, bod 47).

15 — Podľa zákona č. 13/2009 týkajúceho sa reformy procesnej právnej úpravy na účely ustanovenia novej kancelárie súdu (Ley 13/2009 de reforma de la legislación procesal para la implantación de la nueva oficina judicial) z 3. novembra 2009 (BOE č. 266 zo 4. novembra 2009, s. 92103).

16 — V každom prípade zásada kontradiktórnosti vo všeobecnosti zaväzuje vnútroštátny súd, ktorý konštatoval v rámci preskúmania *ex offico* nekalú povahu zmluvnej podmienky, informovať účastníkov konania v spore a vyzvať ich, aby sa k tomu kontradiktórne vyjadrili spôsobom, ktorý na tento účel stanovujú vnútroštátne procesnoprávne predpisy. Pozri v tomto zmysle rozsudok Banif Plus Bank (C-472/11, EU:C:2013:88, body 17 až 36).

50. Konanie vo veci samej sa v tejto súvislosti odlišuje od konania, v ktorom bol vyhlásený nedávny rozsudok ERSTE Bank Hungary¹⁷, v ktorom Súdny dvor na základe návrhu, ktorý vyslovil generálny advokát Cruz Villalón, rozhodol, že judikatúra týkajúca sa súdneho skúmania nekalých zmluvných podmienok *ex offio* nie je uplatniteľná na notárov vzhľadom na zásadné rozdiely medzi úlohami súdu a notára.

51. Na rozdiel od notára je totiž jedinou úlohou secretario judicial (súdny tajomník) prispievať k výkonu spravodlivosti tým, že je pripojený k súdu, a tým, že koná pod dohľadom sudcu.

52. Členský štát sa teda nemôže zbaviť svojej povinnosti zabezpečiť povinné skúmanie nekalých zmluvných podmienok v konaní o platobnom rozkaze prenesením právomoci vydávať platobný rozkaz na súdneho tajomníka. Vnútroštátna právna úprava teda musí podrobiť takýto orgán povinnosti vykonať uvedené preskúmanie *ex offio* a obrátiť sa v prípade pochybnosti na sudcu.

4. Povinnosť preskúmať *ex offio* nekalé zmluvné podmienky v štádiu skúmania návrhu na vydanie platobného rozkazu

53. Ďalej je potrebné zaoberať sa otázkou, ktorá je na účely tohto konania podstatná, či by vnútroštátna právna úprava mala umožniť aj sudcovi poverenému výkonom rozhodnutia skúmať *ex offio* nekalé zmluvné podmienky v prípade, ak sa takéto skúmanie nevykonalo v štádiu prejednávania návrhu na vydanie platobného rozkazu.

54. Poznám viacero dôvodov, pre ktoré v zásade nie je žiaduce stanoviť takéto skúmanie *ex offio* v štádiu výkonu rozhodnutia.

55. Po prvé konanie o výkone rozhodnutia nie je dostatočne usposobené na skúmanie dôvodnosti nárokov. Ak sudca vstúpi do tohto konania, málokedy disponuje skutkovými podkladmi potrebnými na preskúmanie zmluvných ustanovení, čiže by musel nariaďovať vykonanie dokazovania, aby ich získal.

56. Po druhé, pokiaľ konanie smeruje k vykonaniu platobného rozkazu stanoveného súdnym rozhodnutím, skúmanie nekalých zmluvných podmienok by mohlo porušiť zásadu právnej sily rozhodnutej veci.

57. Po tretie riešenie, ktoré prikazuje sudcovi skúmať nekalé zmluvné podmienky počas výkonu exekučného titulu vydaného v konaní o platobnom rozkaze, by sa ťažko dalo uviesť do súladu s modelom, ktorý zavádzajú akty Únie stanovujúce európske konanie o platobnom rozkaze pre nepopreté pohľadávky.

58. V konaní o európskom platobnom rozkaze nemôže byť európsky platobný rozkaz v žiadnom prípade predmetom opätovného preskúmania vo veci samej v členskom štáte výkonu.¹⁸ To isté platí pre európsky exekučný titul v rámci európskeho režimu vymáhania nepopretých pohľadávok.¹⁹

17 — C-32/14, EU:C:2015:637, body 47 a 48.

18 — Článok 22 ods. 3 nariadenia č. 1896/2006.

19 — Článok 21 ods. 2 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 805/2004 z 21. apríla 2004, ktorým sa vytvára európsky exekučný titul pre nesporné nároky (Ú. v. EÚ L 143, s. 15; Mim. vyd. 19/007, s. 38).

59. Keďže skúmanie nekalých zmluvných podmienok *ex offio* je počas výkonu platobného rozkazu alebo európskeho exekučného titulu, ktorý pochádza z iného členského štátu a patrí do pôsobnosti už citovaných európskych režimov, výslovne vylúčené, stanovenie takéhoto skúmania počas výkonu platobných rozkazov spravovaného výhradne podľa vnútroštátneho práva sa javí ako dosť nesystémové.²⁰

60. Aj keď pripúšťam, že tieto tvrdenia predkladané španielskou, nemeckou a maďarskou vládou majú určitú hodnotu, domnievam sa, že úvahy o účinnosti článku 6 smernice 93/13 musia prevážiť v prípade, keď povinné preskúmanie nekalých zmluvných podmienok *ex offio* nie je vo vnútroštátnom práve ustanovené v žiadnom štádiu konania nasledujúceho po podaní návrhu na vydanie platobného rozkazu.

61. Nejde o nápravu pochybení, ku ktorým mohlo dôjsť v konaní o platobnom rozkaze, ale o vyriešenie systémového problému v súlade s úvahou, podľa ktorej musí byť skúmanie nekalých zmluvných podmienok *ex offio* stanovené v jednom zo štádií konania o vydaní a výkone platobného rozkazu.

62. Len výnimočne a ak neexistuje lepšie riešenie, keď vnútroštátne procesné pravidlá nestanovili takéto skúmanie *ex offio* v žiadnom skoršom štádiu, je úlohou sudcu povereného výkonom rozhodnutia zabezpečiť takéto skúmanie ako poslednú možnosť.

63. To je zrejme prípad konania vo veci samej, no túto skutočnosť musí overiť vnútroštátny súd.

64. Aj keď španielska vláda spresňuje, že v konaní o platobnom rozkaze prebieha reforma na účely zohľadnenia rozsudku Banco Español de Crédito²¹ a že po uskutočnení tejto reformy bude secretario judicial (súdny tajomník) povinný pred vydaním platobného rozkazu informovať sudcu o návrhoch týkajúcich sa spotrebiteľských zmlúv, aby mohol uvedený sudca preskúmať nekalé zmluvné podmienky, táto vláda tiež uvádza, že spomenutá reforma ešte nenadobudla účinnosť.²²

65. Okrem toho aj za predpokladu, že sa, ako to tvrdí španielska vláda, nové pravidlá *de facto* uplatňujú už od vyhlásenia rozsudku Banco Español de Crédito a že v dôsledku toho secretarios judiciales (súdni tajomníci) informujú sudcov o návrhoch na vydanie platobného rozkazu týkajúcich sa spotrebiteľských zmlúv, takáto faktická aplikácia nie je dostatočná na zabezpečenie účinnej ochrany práv vyplývajúcich zo smernice 93/13. V každom prípade, ako pripúšťa španielska vláda vo svojich písomných pripomienkach, konanie o platobnom rozkaze v konaní vo veci samej sa uskutočnilo ešte pred dňom vyhlásenia rozsudku Banco Español de Crédito.

66. Podľa môjho názoru v takejto situácii, pre ktorú je príznačná neexistencia akéhokoľvek skúmania nekalých zmluvných podmienok *ex offio* v akomkoľvek štádiu konania vedúceho k prijatiu platobného rozkazu musí požiadavka účinnej ochrany práv vyplývajúcich zo smernice 93/13 prevážiť nad praktickými tvrdeniami svedčiacimi proti pripusteniu takéhoto skúmania v štádiu výkonu platobného rozkazu.

67. Napriek tomu je potrebné preskúmať aj otázku, či skúmanie nekalých zmluvných podmienok *ex offio* v štádiu výkonu platobného rozkazu neporušuje zásadu právnej sily rozhodnutej veci vyplývajúcu z procesných predpisov španielskeho práva, ktoré rozhodnutiu secretario judicial (súdny tajomník) priznávajú obdobné účinky ako súdnemu rozhodnutiu.

20 — *De lege ferenda* poukazujem na to, že by bolo potrebné novelizovať nariadenie č. 1896/2006, ktoré sa môže vzťahovať na pohľadávky vyplývajúce zo spotrebiteľských zmlúv, aby sa výslovne zakotvilo skúmanie nekalých zmluvných ustanovení *ex offio* v štádiu prijímania európskeho platobného rozkazu.

21 — C-618/10, EU:C:2012:349.

22 — Pripomínam, že zákon č. 42/2015 o reforme Občianskeho súdneho poriadku (Ley 42/2015 de reforma de la Ley de Enjuiciamiento Civil) z 5. októbra 2015 (BOE č. 239 zo 6. októbra 2015, s. 90240) bol prijatý krátko po pojednávaní v tejto veci. Napriek tomu z prechodných ustanovení zákona č. 42/2015 vyplýva, že reforma sa netýka konaní o platobnom rozkaze – ako je konanie vo veci samej – skončených pred nadobudnutím jej účinnosti.

68. Pripomeniem, že podľa ustálenej judikatúry Súdneho dvora neukladá právo Únie vnútroštátnemu súdu povinnosť neaplikovať vnútroštátne procesné predpisy priznávajúce rozhodnutiu právnu silu rozhodnutej veci, aj keby to umožnilo napraviť porušenie ustanovenia akejkoľvek povahy práva Únie týmto rozhodnutím.²³

69. Ak neexistuje právna úprava Únie v predmetnej oblasti, podmienky vykonávania zásady právnej sily rozhodnutej veci musí stanoviť vnútroštátny právny poriadok v súlade so zásadou procesnej autonómie členských štátov. Tieto podmienky však musia dodržiavať zásady ekvivalencie a efektivity.²⁴

70. Pokiaľ ide o zásadu efektivity, žiadna skutočnosť v konaní vo veci samej neumožňuje vyvodiť záver, že podmienky vykonávania zásady právnej sily rozhodnutej veci v španielskom práve vo veciach týkajúcich sa smernice 93/13 sú menej priaznivé ako podmienky upravujúce situácie, ktoré nespádajú do pôsobnosti tejto smernice.

71. Pokiaľ ide o zásadu efektivity, z ustálenej judikatúry Súdneho dvora vyplýva, že každý prípad, keď sa nastoľuje otázka, či vnútroštátne procesné ustanovenie vedie k nemožnosti alebo nadmernému sťaženiu uplatnenia práva Únie, sa musí skúmať s prihliadnutím na postavenie tohto ustanovenia v celom konaní, na jeho priebeh a na jeho osobitosti na rôznych vnútroštátnych súdoch.²⁵

72. V tejto súvislosti pripomeniem, že priznanie právnej sily rozhodnutej veci rozhodnutiu o vydaní platobného rozkazu môže viesť k otázkam, a to aj vtedy, keď je takéto rozhodnutie prijaté sudcom, a nie ako v prejednávanej veci súdnym tajomníkom. Tieto pochybnosti vychádzajú najmä zo skutočnosti, že konanie o platobnom rozkaze nezahŕňa žiadne kontradiktórne skúmanie návrhu a na navrhovateľa kladie značné bremeno tým, že mu ukladá povinnosť začať kontradiktórnu rozpravu.²⁶

73. V prejednávanej veci sa takto rozhodnutie secretario judicial (súdny tajomník) o skončení konania o platobnom rozkaze stalo právoplatným len na základe toho, že spotrebiteľia nepodali odpor proti platobnému rozkazu v stanovenej lehote a že secretario judicial nepovažoval za vhodné postúpiť vec sudcovi. V tejto súvislosti z podmienok konania o platobnom rozkaze vyplýva, že secretario judicial sa obmedzil len na vykonanie preskúmania náležitostí návrhu podľa článku 815 ods. 1 a 3 Občianskeho súdneho poriadku. Nebolo jeho povinnosťou posúdiť obsah ustanovení zmluvy, a ani informovať o ich obsahu sudcu.

74. Dôsledkom týchto procesných predpisov nie je len prenos právomoci prijímať platobné rozkazy na súdneho tajomníka, aj keď nemá právomoc skúmať nekalé zmluvné podmienky, ale aj priznanie účinku právnej sily rozhodnutej veci jeho rozhodnutiam, čo znemožňuje skúmanie nekalých zmluvných podmienok v štádiu výkonu platobného rozkazu.

75. Podľa môjho názoru takéto podmienky vykonania zásady právnej sily rozhodnutej veci v konaní o platobnom rozkaze porušujú zásadu efektivity tým, že bránia vnútroštátnemu sudcovi v zabezpečení účinného uplatnenia článku 6 smernice 93/13.

76. Za týchto podmienok je povinnosťou sudcu povereného výkonom rozhodnutia zabezpečiť účinnú ochranu práv vyplývajúcich so smernice 93/13 tým, že neuplatní vnútroštátny právny predpis, ktorý priznáva rozhodnutiu súdneho tajomníka o vydaní platobného rozkazu právnu silu rozhodnutej veci.

23 — Rozsudky Kapferer (C-234/04, EU:C:2006:178, bod 21) a Asturcom Telecomunicaciones (C-40/08, EU:C:2009:615, bod 37). V súvislosti s analýzou vzťahu medzi zásadou procesnej autonómie a mechanizmami práva Únie, ktoré umožňujú obmedziť záväznosť konečných rozsudkov vo vnútroštátnom práve pozri TABOROWSKI, M.: *Konsekwencje naruszenia prawa Unii Europejskiej przez sądy krajowe (Dôsledky porušenia práva Únie vnútroštátnymi súdmi)*. Warszawa: Lex – Wolters Kluwer, 2012, s. 259 a nasl.

24 — Rozsudok Asturcom Telecomunicaciones (C-40/08, EU:C:2009:615, bod 38 a citovaná judikatúra).

25 — Rozsudky Peterbroeck (C-312/93, EU:C:1995:437, bod 14) a Asturcom Telecomunicaciones (C-40/08, EU:C:2009:615, bod 39).

26 — Pre kritickú úvahu o tejto otázke pozri zelenú knihu Komisie [dokument KOM(2000) 746, otázky 23 až 26].

77. Vo svetle všetkých týchto úvah navrhujem odpovedať na prvú a druhú prejudiciálnu otázku vnútroštátneho súdu tak, že smernica 93/13, konkrétne jej články 6 a 7, ako aj zásada efektivity vylučujú vnútroštátnu právnu úpravu, ktorá tým, že nestanovuje povinnosť namietat' *ex officio* neúčinnosť možnej nekalej zmluvnej podmienky v štádiu skúmania návrhu na začatie konania o platobnom rozkaze, ktoré prebieha pred súdnym tajomníkom, neumožňuje ani sudcovi poverenému výkonom uvedeného platobného rozkazu namietat' túto neúčinnosť *ex officio*.

C – O zlučiteľnosti dotknutých procesných predpisov s Chartou (tretia a štvrtá otázka)

78. Svojou treťou a štvrtou otázkou sa vnútroštátny súd pýta na zlučiteľnosť španielskych vnútroštátnych procesných predpisov so základnými právami upravenými v Charte a konkrétnejšie s právom na účinnú súdnu ochranu zakotvenom v článku 47 Charty.

79. Ak bude Súdny dvor nasledovať môj návrh týkajúci sa prvých dvoch otázok, nebude nutné odpovedať na otázky vnútroštátneho súdu týkajúce sa Charty. Z môjho návrhu totiž vyplýva, že vnútroštátny súd je povinný neuplatňovať dotknuté vnútroštátne predpisy bez toho, aby bolo potrebné skúmať ich zlučiteľnosť s článkom 47 Charty.

80. Budem sa v krátkosti zaoberať aj otázkou súladu s požiadavkami Charty pre prípad, keby Súdny dvor dospel k inému riešeniu.

81. Najskôr teda pokiaľ ide o pôsobnosť Charty, nemecká vláda tvrdí, že na predpisy španielskeho procesného práva v prejednávanej veci sa vzťahuje zásada procesnej autonómie vnútroštátneho práva, a preto nepatria do pôsobnosti Charty.

82. S týmto stanoviskom nemôžem súhlasiť.

83. Vnútroštátny súd musí dodržiavať požiadavky účinnej súdnej ochrany zaručenej článkom 47 Charty v každom súdnom konaní, ktorého predmetom je ochrana práv priznaných osobám podliehajúcim súdnej právomoci právom Únie.²⁷

84. Táto úvaha súvisí so skutočnosťou, že ochrana práv založených na práve Únie vo všeobecnosti spočíva na prostriedkoch nápravy stanovených vo vnútroštátnom práve. Ak by sa členské štáty mohli oslobodiť od povinnosti dodržiavať článok 47 Charty tým, že sa budú dovolávať zásady autonómie vnútroštátneho procesného práva, účinná súdna ochrana práv založených na práve Únie by bola zbavená svojej podstaty.

85. Pripomením, že Súdny dvor ešte nemal príležitosť objasniť vzťahy medzi požiadavkami podľa článku 47 Charty a s nimi veľmi úzko súvisiacimi požiadavkami podľa zásad ekvivalencie a efektivity. Táto druhá zásada sa totiž konkrétne prejavuje všeobecnou povinnosťou členských štátov zabezpečiť súdnu ochranu práv založených na práve Únie. Preto by mohla vzniknúť otázka, či článok 47 Charty dopĺňa zásadu efektivity, alebo ju nahrádza.²⁸

86. Napriek tomuto váhaniu nemožno pochybovať o tom, že členské štáty sú povinné zabezpečiť dodržiavanie článku 47 Charty aj v oblasti vnútroštátneho procesného práva.

27 — Pozri v tomto zmysle rozsudok DEB (C-279/09, EU:C:2010:811, body 28 a 29). Pozri tiež *a contrario* rozsudok Torralbo Marcos (C-265/13, EU:C:2014:187, bod 34) a uznesenie Sociedade Agrícola e Imobiliária da Quinta de S. Paio (C-258/13, EU:C:2013:810, bod 23).

28 — Pre vzťahy medzi týmito zásadami pozri návrhy, ktoré predniesol generálny advokát Bot vo veci Agroconsulting-04 (C-93/12, EU:C:2013:172, bod 30), návrhy, ktoré predniesol generálny advokát Cruz Villalón vo veci E.ON Földgáz Trade (C-510/13, EU:C:2014:2325, bod 43) a návrhy, ktoré predniesol generálny advokát Jääskinen vo veci Orizzonte Salute (C-61/14, EU:C:2015:307, bod 24).

87. Podľa ustálenej judikatúry týkajúcej sa uplatnenia smernice 93/13 povinnosť členských štátov zabezpečiť účinnosť práv, ktoré jednotlivcom vyplývajú z tejto smernice, proti použitiu nekalých zmluvných podmienok zahŕňa požiadavku účinnej súdnej ochrany upravenú aj v článku 47 Charty, ktorý je vnútroštátny súd povinný rešpektovať.²⁹

88. Pokiaľ ide o otázky týkajúce sa výkladu Charty vznesené vnútroštátnym súdom, tento súd sa svojou treťou prejudiciálnou otázkou pýta, či Charta vylučuje vnútroštátnu právnu úpravu, ktorá v prípade, keď odporca nepodá odpor, neukladá súdne preskúmanie tvrdení vo veci samej ani v štádiu skúmania návrhu na vydanie platobného rozkazu, ani v štádiu jeho výkonu. Svojou štvrtou prejudiciálnou otázkou sa vnútroštátny súd pýta, či Charta vylučuje vnútroštátnu právnu úpravu, ktorá neumožňuje sudcovi poverenému výkonom rozhodnutia preskúmať *ex offo* dodržiavanie práva na pojednávanie v konaní o platobnom rozkaze.

89. Aj keď som v tejto súvislosti už dospel k záveru, že smernica 93/13 a zásada efektivity nepripúšťajú predmetné vnútroštátne predpisy, takýto záver nemôže byť podľa mňa založený len na článku 47 Charty.

90. Táto odchýlka sa vysvetľuje skutočnosťou, že úroveň súdnej ochrany práv spotrebiteľov podľa smernice 93/13 je širšia ako tá, ktorá účastníkom v občianskom súdnom konaní, ktoré sa týka práva Únie, vyplýva z článku 47 Charty.

91. Ako totiž správne uvádza Komisia, článok 47 Charty vo všeobecnosti nebráni tomu, aby niektoré rozhodnutia spadajúce do výkonu súdnej funkcie boli vydané mimosúdnym orgánom, pokiaľ môžu byť tieto rozhodnutia *a posteriori* predmetom súdneho preskúmania. Na druhej strane právo na súdny proces upravené v uvedenom článku 47 nezahŕňa požiadavku preskúmania *ex offo* súdom, aby sa ochránili práva, ktoré účastníkom konania priznáva právo Únie.

92. Požiadavka skúmania *ex offo* je osobitosťou sporov, v ktorých prevláda nerovnováha medzi účastníkmi konania. V prejednávanej veci môže táto požiadavka vyplývať len z potreby zabezpečiť ochranu spotrebiteľa stanovenú v článku 6 smernice 93/13.

93. Podľa mňa teda článok 47 Charty nebráni zjednodušenému vnútroštátnemu konaniu, ktoré stanovuje vecné skúmanie tvrdení, len ak odporca podá odpor, a teda neumožňuje súdu vykonať skúmanie nekalých zmluvných podmienok *ex offo* pri neexistencii akýchkoľvek námietok. Okrem toho uvedený článok 47 nebráni procesnému predpisu, ktorý bráni sudcovi poverenému výkonom rozhodnutia namietať *ex offo* porušenie práva na obranu vyplývajúceho z chybného doručenia v prípade nepodania odporu odporcom.

94. V tejto súvislosti pripomením, že rešpektovanie práva na obranu nie je absolútnym privilegiom a môže zahŕňať obmedzenia. V judikatúre týkajúcej sa výkladu nariadenia (ES) č. 44/2001³⁰ Súdny dvor pripustil možnosť pokračovať v konaní bez vedomia odporcu, pokiaľ boli vykonané všetky šetrenia požadované zásadami náležitej starostlivosti a dobrej viery na nájdenie odporcu s prihliadnutím na skutočnosť, že tento môže následne namietať proti uznaniu rozsudku.³¹

29 — Pozri rozsudky Banif Plus Bank (C-472/11, EU:C:2013:88, bod 29), Sánchez Morcillo a Abril García (C-169/14, EU:C:2014:2099, bod 35), ako aj Kušionová (C-34/13, EU:C:2014:2189, bod 47).

30 — Nariadenie Rady z 22. decembra 2000 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach (Ú. v. ES L 12, s. 1; Mim. vyd. 19/004, s. 42).

31 — Rozsudky Gambazzi (C-394/07, EU:C:2009:219, bod 29) a Hypoteční banka (C-327/10, EU:C:2011:745, bod 50).

95. Iné riešenie by prichádzalo do úvahy, ak by odporca nemal k dispozícii účinný prostriedok nápravy umožňujúci odpor voči platobnému rozkazu, napríklad z dôvodu obmedzujúcich podmienok výpočtu lehoty na podanie odporu³², vysokých nákladov konania alebo dokonca neexistencie konania umožňujúceho opätovne preskúmať platobný rozkaz prijatý bez vedomia odporcu.³³

96. Návrh na začatie prejudiciálneho konania však neobsahuje dostatok podkladov na zodpovedanie týchto otázok. Konkrétne, aj keď sa zrejme vnútroštátny súd domnieva, že v konaní o platobnom rozkaze v prejednávanej veci došlo k chybnému doručeniu, nevysvetľuje, v čom táto chyba spočíva, a neuvádza, či existujú prostriedky nápravy umožňujúce dotknutým účastníkom konania namietat proti výkonu rozhodnutia potom, ako sa oboznámili s rozhodnutím prijatým bez ich vedomia.

97. V dôsledku toho sa domnievam, že ak by mal Súdny dvor odpovedať na tretiu a štvrtú otázku, bolo by vhodné odpovedať tak, že článok 47 Charty nebráni vnútroštátnej právnej úprave, ktorá bráni sudcovi poverenému výkonom rozhodnutia preskúmať *ex officio* exekučný titul a namietat *ex officio* vady konania o platobnom rozkaze, pokiaľ má odporca k dispozícii účinný prostriedok nápravy, ktorý mu umožňuje podať odpor voči platobnému rozkazu a dovoľávať sa prípadného porušenia svojho práva na obranu.

VI – Návrh

98. Vzhľadom na predchádzajúce úvahy navrhujem, aby Súdny dvor odpovedal na prejudiciálne otázky, ktoré predložil Juzgado de Primera Instancia n° 5 de Cartagena (Súd prvého stupňa č. 5 v Cartagene), takto:

Smernica Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, ako aj zásada efektivity bránia vnútroštátnej právnej úprave týkajúcej sa konania o platobnom rozkaze, ktorá tým, že nestanovuje povinnosť namietat *ex officio* neúčinnosť niektorej zmluvnej podmienky v štádiu skúmania návrhu na začatie konania o platobnom rozkaze, ktoré prebieha pred súdnym tajomníkom, ďalej neumožňuje ani sudcovi poverenému výkonom platobného rozkazu namietat túto neúčinnosť *ex officio*.

32 — Pozri môj návrh vo veci BBVA (C-8/14, EU:C:2015:321, body 54 až 67).

33 — Preto napríklad v systéme podľa nariadenia č. 1896/2006 môže nesprávne doručenie viesť k opätovnému preskúmaniu európskeho platobného rozkazu na príslušnom súde členského štátu pôvodu (článok 20).